

[Bertel Dahlgaard.]

til Diskussion her i Dag. Jeg kunde endda føje til, at selv om man tænkte sig, at alle Særrettigheder og Monopoler var afskaffet i et Samfund, kunde man meget vel tænke sig, at Menneskene alligevel kunde blive uenige, og i det gennemorganiserede Samfund, vi maa regne med at leve i, i hvert Fald i vor Tid, vil der kunne blive saadanne Modsætninger af forskellig Art mellem disse mægtige Organisationer, at det er nødvendigt for Statsmagten at gribe ind; og i hvert Tilfælde maa alle vi andre dog leve i den praktiske Verden, hvor de foreliggende Problemer nu engang maa løses fra Dag til Dag.

Men i øvrigt kan jeg jo ikke faa en varmere anbefaling af Forslaget, end det ærede Medlem medgiver det, naar han siger, at dette Forslag faktisk er den logiske Konsekvens af den foreliggende Tilstand i Samfundet, saa jeg regner med, at det ærede Medlem til syvende og sidst nok vil være med til at gennemføre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Undskyld, men jeg sagde ikke, at det var den logiske Konsekvens af de bestaaende Forhold. Jeg sagde, at det var den logiske Konsekvens, hvis man ikke vilde rette et Angreb paa de bestaaende Aarsager, som ligger bag ved Interesseskonflikterne. (*Bertel Dahlgaard:* Men de er jo ikke rettet!). Nej, det er jo dér, vi skulde sætte vor Energi ind. Nu spreder vi vor Energi paa alle disse mange Sidespring og Sideomraader, saa vi aldrig faar løst de centrale Opgaver.

Axel Kristensen: Det vil sikkert være overordentlig sjældent, at jeg faar Lejlighed til at takke den kommunistiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, for, hvad han siger. Jeg kan ikke lade være at takke ham for den Forstaaelse, han viste af Arbejdsgiverne, naar han sagde, at de havde fat i den tunge Ende, at Arbejdsgiverne altsaa maa bære den tunge Byrde, f. Eks. naar det drejer sig om at træffe Afgørelser med Hensyn til, hvilke Raamaterialer og hvilke Arbejdsmetoder der skal anvendes i en Tid som den nuværende, hvor man ustandselig skal skifte Raavarer og maa tage Tabet ved, at man maa anvende uprøvede Arbejdsmetoder og anerkende højere Akkorder, og ved, at Arbejdsforholdene i det hele taget er vanskeligere. Jeg takker for den Anerkendelse, det ærede Medlem gav med Hensyn til denne vanskelige Opgave.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr.

Bertel Dahlgaard har jo gjort et Forsøg paa her fra Talerstolen at afløre mine inderste Idealer. Jeg tror, jeg ved bedre end det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, hvad mine Idealer er paa dette Omraade, og jeg skal aldeles ikke lægge Skjul paa, at mit Ideal er, at en Del af de afgørende monopol-lignende og trustlignende Industrier, som vi har herhjemme, bliver overtaget af Samfundet, udnyttet til Samfundets Gavn, og at hele det arbejdende Folk, der holder disse omfattende Industrier i Gang, der praktisk talt skaber alt, faar en helt anden Indflydelse her; end de har haft tidligere. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard kan være overbevist om, at jeg med det Kendskab, jeg har til, hvad der rører sig paa Arbejdspladserne og i Arbejderbevægelsen, ved, at det er en Udvikling, som den Part, jeg her taler om, afgjort er interesseret i. Det er et af mine Idealer — til Oplysning for det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard.

Vi har ved en tidligere Lejlighed haft en lignende Debat her i det høje Ting om, hvad Arbejderne ønskede og ikke ønskede. Ved denne Lejlighed udviklede Debatten sig ogsaa til at berøre, hvad Arbejderne havde Ret til andre Steder her paa Jorden, og hvad de ikke havde Ret til. Jeg gjorde under denne Debat opmærksom paa, at selv under overordentlig vanskelige Forhold under Krigen tillod man i de afgørende krigsførende Lande Arbejderne at gøre deres Indflydelse gældende, ogsaa paa Lønnens og Arbejdsforholdenes Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde dengang til mig, saa vidt jeg husker, at i hvert Fald for eet Lands Vedkommende, nærmere betegnet Sovjetunionen, havde Arbejderne ingen Rettigheder af denne Art. Jeg vil kun gentage, hvad jeg sagde dengang — da det ærede Medlem paa ny har tangeret denne Sag —, at det ærede Medlem bør undersøge hele dette Spørgsmaal lidt mere indgaaende. Jeg vil mene, at naar vi faar nedsat denne Kommission — og jeg finder, at det vil være rigtigt at nedsætte Kommissionen —, bør der indhentes saa meget Materiale som muligt udefra og altsaa ikke blot fra Skandinavien, England og Amerika, men i det hele fra alle Lande, hvor man søger at indføre en Nyordning af Arbejdsforholdene inden for Produktionslivet. Jeg gaar ud fra, at det maa være Kommissionens Opgave at foretage Undersøgelser af denne Art.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Taksigelser vil jeg kun